

a. 800
ineunte.

213.

Alcvinus Gislæ sorori Caroli imperatoris et Rodtrudæ filiae eiusdem commentarium in Iohannis evangelium dedicat. a. 801 ineunte.

Codd. S. Galli 275 (G) p. 5—10, Monac. 14391 quond. S. Emmer. (E) f. 5—7', Valentian. saec. X. 76 (74) fol. 2 (V), Parisin. 12279 s. X. fol. 59—60 (O). Est etiam in codd. ecclesiae cathedralis Coloniensis CVII saec. IX. fol. 3—5, CVIII saec. IX. fol. 1'—2'. 5

Edd. Quercetanus col. 377—384, Frobenius T. I, 462—464, J 158. — Migne col. 740.

NOBILISSIMIS¹ IN CHRISTIANAE RELIGIONIS^b SANCTITATE ET IN SAPIENTIAE STUDIIS DEVO-
TISSIMIS DEOQUE DICATIS^c VIRGINIBUS GISLÆ^d SORORI ET RODTRUDÆ^e FILIAE HUMILIS
FRATER ET PATER ALCWINUS^f PERPETUAE BEATITUDINIS SALUTEM.

Quantum in sanctissimo sapientiae studio optimam in vobis laudo devotionem, 10
tantum mei^g ipsius plango imperitiam^h; meque ipsum longe inparem vestraeⁱ laudabili
devotioni^k agnosco. Atque^l utinam tanta esset in meo pectore facultas scribendi,
quanta^m est in vobis voluntas legendi. Proinde duabus coartor angustiis. Hinc
caritatiⁿ quicquam negare, cui omnia prestare debitor sum; illinc altiora petere
Eccli. 3, 22. modulumque^o meae parvitatē transcendere, dicente scriptura: 'Altiora te ne quae- 15
sieris'. Nisi forte in vobis sit culpa, quia difficilia petistis; et in me ratio iustae
excusationis, qui, infirmitates meas considerans, altissimo^p meum opere calamum
abstinere decrevi.

Scire debetis omnibus divinae scripturae paginis merito^q evangelicam^{q*} excellere
auctoritatem — quia, quod lex et prophetae futurum praenuntiaverunt, hoc redditum 20
atque^l completum in evangelio demonstratur — atque^l inter ipsos evangeliorum
scriptores valde beatum Iohannem in divinorum profunditate mysteriorum eminen-
tiorē^r esse. Quem etiam tradunt, sicut legitur in ecclesiastica historia^s, usque ad
ultimum paene vitae suae tempus absque ullius scripturae indiciis^t evangelium puro
sermone praedicasse. Siquidem² a tempore dominicae passionis resurrectionis et 25
ascensionis usque ad ultima Domitiani^u principis tempora, per annos circiter sexaginta
et quinque, absque ullo scribendi adminiculo^v verbum Dei praedicabat. At^w ubi a
Domitiano^x, qui secundus post Neronem christianorum persecutor extitit, exilio Pathmos
missus est, nacta^y occasione illius pii patris absentia, inrumpentes in ecclesiam heretici
quasi in destituta pastoris ovilia lupi, Marcion Cerinthus^z et Hebion ceterique anti- 30
christi, qui Christum fuisse ante Mariam negabant, simplicitatem fidei evangelicae
perversa maculavere doctrina. Sed cum^a ipse post occisionem Domiciani, permittente
pio principe Nerva, rediret Ephesum, compulsus est ab omnibus paene tunc Asiae
episcopis et multarum ecclesiarum legationibus, de coeterna patri divinitate Christi
altius facere sermonem; eo quod in^b trium evangelistarum scriptis, Mathei videlicet 35
Marci et Lucae^c, de humanitate eius ac de his^d, quae per hominem gessit, sufficiens
sibi viderentur habere testimonium. Quod ille se non aliter acturum respondit, nisi

213. b) in christiana religione G. c) decatis corr. in dicatis V. d) Gyslae O; Gislane G pro
Gislæ sorori. e) Richtrudae E, O; Rihgtrudae V. f) Albinus E, V. g) me V. h) inperitiam V.
i) vestra V, O. k) devotione G, E, V, O. l) Adque V passim. m) quantum G. n) caritate G, 40
E, V, O. o) modulumque G, corr. modulumque V. p) altissimum G. q) mereto V. q*) euuangel. V
passim. r) mister. aemin. V. s) istoria V. t) indiliciis V. u) Domiciani G, V. v) ammin. V.
w) Ad V. x) Domiciano G, V. y) nacta E. z) Martion (Marchion V) Cherintus E, V. a) Dum G, V.
b) in trium om. V. c) Luchae V. d) eius V; ac de his om. O.

1) Cf. de hoc prologo epistolam sequentem 214. 2) Siquidem a — Deus erat verbum sumpta 45
sunt ex Bedae homilia 35, opp. ed. Giles V, 264. 265, repetita ab Alcivino ipso in huius commentarii l. VII,
c. 46 p. 647. 648.